

СРЪБВАЩИТЕ СИ СВЕТИИ

Дейвид Уилкерсън
1 Май 1977

Протест срещу тревожното широко разпространение на пиенето на алкохол от християните

„Виното е присмивател, и спиртното питие крамолник; и който се увлича по тях е неблагоприятен“ (Притчи 20:1).

С бързи темпове тази нация се превръща в едно пропито общество от твърде много опиянени граждани. Алкохолът сега е модерното златно теле и милиони хора – млади и стари, мъже и жени, са увлечени по него.

Въздържателите, привържениците на сухия режим и всички останали, които с години са се борили срещу този изблик на пиене, са били осмивани, докато са изчезнали напълно. Смеем се до презрение на тези старомодни малки госпожици, които се разхождаха и трошаха варели с уиски, затваряха барове и долнопробни кръчми, и се вричаха във въздържание. Ние, освободените модернисти, сме направили пиенето модерно. Да пиеш социално сега се счита за изтънчено, изискано и готино. Опитайте се да кажете „Не!“ на стюардесата в самолета, която постоянно ти пробутва питиета от качването ти на самолета до слизането.

„Какво имаш предвид, не искаш напитки?“ Поглежда те сякаш си някакъв чудак да отказваш безплатни напитки.

Хората днес се засягат, когато откажеш на предложението им за допълнителна напитка. Опитват се да те накарат да се почувстваш сякаш си извън компанията им, заради това, че не се присъединяваш към тях, или че си възприел отношение на „по-свят съм от теб“. Дори президентът Картер не успя да задържи алкохола извън Белия дом.

„Не бъди между винопийци ...“ (Притчи 23:20).

За мен истинската трагедия е, че в момента толкова много хора, които наричат себе си „християни“, пият алкохол. Аз ги наричам „сръбващите си светии“, защото всичко така започва – едно сръбване след друго. Скорошно проучване разкри, че 81% от всички католици сега пият, както и 64% от всички протестанти. Тези шокиращи цифри продължават да се увеличават с всеки изминал месец. Снизходителното отношение към социалното пиене бързо завладява дори и най-консервативните, евангелски среди. Говорил съм на харизматични събрания, където хиляди „изпълнени с Духа“ Божии светии издигнаха ръце в хваление и обожаване на Бог, и след като приключи събранието много от тях излязоха на паркинга, отвориха багажниците на колите им и извадиха няколко пакета с по шест кенчета бира и ги раздадоха на своите братя поклонници. Други поръчваха смесени питиета към

храната в ресторанта, между хвалебствените сесии. Връщаха се в залата, за да говорят с „пияни езици“.

„И с арфа и псалтир, с тъпанче и свирка, и с вино са техните угощения; но не се взират в делото Господно, нито са внимавали на делото на ръцете Му“ (Исая 5:12).

Пророк Исая има послание за цялото харизматично движение, както за католическите, така и за протестантските кръгове.

„Затова Моите люде са закарани в плен, защото нямат знание... А Господ на Силите се възвишава чрез правосъдие, и светият Бог се освещава чрез правда“ (Исая 5:13-16).

Пророк Осия каза:

„Блудство, вино, и мъст отнемат разума!“ (Осия 4:11).

Това предполага, че сръбващите си светии са с разделени сърца.

Изпълнените с Духа хора твърдят, че са „царе и свещеници“ на Господа. Библията категорично казва:

„Не е за царете, Лемуиле, не е за царете да пият вино, нито за князете да кажат : Где е спиртното питие? Да не би, като се напият, да забравят закона ...“ (Притчи 31:4, 5).

Авторът на Притчи споменава, че щастливите, побеждаващите християни не се нуждаят от вино, че то е само за депресираните и умиращите.

„Давайте спиртно питие на оня, който загива, и вино на огорчения духом“ (Притчи 31:6).

Една прекрасна християнка ми написа следното:

„Ние сме добри християни, които редовно ходим на църква. Обичаме Господа и не виждаме нищо лошо в това да сервираме вино в дома ни. Пием умерено и децата ни се учат да пият под наше наблюдение. Те не прекаляват. Не е имало случай някой да се напие в дома ни. Вие само ни карате да се чувстваме виновни и ни налагате фундаменталистки морал. Ние сме отгледани с легалистични табути, както очевидно и вие сте. Честно казано, навиците ни на пиене не ви засягат.“

Бог да благослови тази скъпа дама, но един ден тези навици ще ме засегаат. Започват да ме засягат, когато тези тийнейджъри излизат със своите приятели и здраво се напиват. Точно днес, едно момиче – мой приятел, обърнала се към Бога бивша алкохоличка ми разказа как е станала такава. Родителите и я научили да пие умерено. На партита, рождени дни, и когато им гостувала компания, всеки пиел социално. Алкохолът бил сервиран по време на хранене. Тя се възхищавала и обичала своите родители. Те ненавиждали пиянството, но въпреки това държали цял бар в дома си. Тази млада дама започнала да ходи на тийнейджърски партита и започнала да пие социално с тълпата. Това довело до пиене в клубовете. Скоро след това здраво се напивала в паркирани мини-ванове. И най-накрая, когато проблемите започнали да се натрупват, тя започнала твърдо да се обляга на алкохола за разрешението им. Стигнала до лудница, вече като пристрастена алкохоличка. Същата история ми беше повторена отново и отново от единия бряг на страната, до другия. Колко много, много пъти съм чувал:

„Родителите ми бяха считани за добри християни. Те ходеха на църква. Но ние винаги сервирахме вино или бира в дома ни. Големият ми брат пиеше умерено и той беше мой герой. Аз пиех, за да подражавам на родителите ми и на големия ми брат, но не можех да се владея. А те ме накараха да си мисля, че всички добри хора пият.“

Имам предразсъдъци ли? Тесногръд ли съм на тази тема? Да, такъв съм! И имам причина за това. Собственият ми брат, син на служител, започнал умерено да пие бира – само социално, с приятелите си. В крайна сметка станал пристрастен пияница, оставяйки жена си и прекрасните си деца, за да угоди на навика си. Слава на Бога, той е спасен днес и се върна в семейството си. Но аз изпратих брат си Джери с тим от вярващи в Европа, за да свидетелства за това, което Христос направи, като го освободи от силата на алкохола. Европейските християни с радост приели свидетелствата за освобождение от наркотици и проституция, но не искали да чуят и дума от освобождението на Джери от алкохола. Защо? Защото те се наливат с вино и бира като с вода. Това ме съкруши. Чувал съм всички извинения за пиенето сред християните в Европа, и не мога да приема нито едно от тях. Те го приписват на замърсената вода. Казват, че е вкоренено в културата и в обичаите им. Пият, „защото винаги са го правили“. Колко сериозно се засегнаха някои от пасторите в Париж, Франция, когато отказах да пия от виното им. Американските мисионери, които сами лесно се приспособили към европейските обичаи, ми казаха, че трябва „да правя като парижаните, когато съм в Париж!“ Въпреки това аз бях сериозно обиден, когато някои от тези служители бяха толкова пияни, че не можеха да стоят будни по време на събранието. Съществува тревожно ниво на алкохолизъм и сериозно пиене в християнските среди в Европа. Те наистина се напиват! Въобще не пият умерено! Нито едно от извиненията им не ги оправдава. И колко е лицемерно е, когато американските християни пият „само в Европа“. В Щатите не искат да пият и капка алкохол, но считат за нещо приемливо да пийнат малко с братята си отвъд океана!

Дълбоко съм оскърбен от пиещите християни поради ужасния пример, който те поставят на младите хора! Нацията ни сега е изправена пред епидемия от пиещи тийнейджъри. Двете най-популярни фрази в училище днес са „кръстосвам пътищата“ и „наливам се“. Пиянството се е разпространило в училищата ни като буен огън, който е излязъл извън контрол. Децата ми казват, че 80% от съучениците им не само пият, но и здраво се напиват. Изправени сме пред възможността в страната ни да има над един милион млади алкохолици идната година. Помагал съм на наркозависими в продължение на 20 години. Но тази мания по пиенето, която сега обхваща нацията ни, ме плаши. Те пият сега, защото си мислят, че алкохолът няма да ги „погуби“ като наркотиците! Пиячката сега е предпочитаната „течна трева“. Навсякъде виждате тийнейджъри, които здраво се напиват, и които ви казват: „Нито ченгетата, нито родителите, нито политиците пречат сега, защото всички те го правят. Най-накрая си намерихме мания, която няма да ни вкара зад решетките!“

Не искам да участвам в този древен спор за Библията и ферментиралото вино или гроздовия сок. Но колкото повече виждам тези „бомбардирани“, съкрушени и безнадеждно пияни млади хора, толкова повече съм убеден, че Исус не се подигра с тълпата на сватбата в Ханаан със същото нещо, което руши младежите ни днес. Христос дойде да изпълни закона! Законът казва: „Виното е присмивател, ... и който се увлича по тях е неблагоприятен“. Беше ли се заблудил Христос? Трябваше ли Той да сервира напитка, която щеше да доведе до там някой

мъж да си тръгне от празника пиан, за да се кара с жена си? И в съда да го попитат: „Как се напи?“ А обвиненият мъж да отговори: „Отидох на сватбата. Исус от Назарет ни сервира едно наистина силно питие. Той ме напи!“

Трудно ми е да приема, че Исус би се подиграл на тълпата и сервирал питие, с което щеше да се злоупотреби, ако се приеме в неумерено количество. Вярвам, че еликсирът, който Исус им поднесе, беше чистия сок от лозата – свръхестествен пунш, пълен с истински натурална съставка. Това беше една уникална и навременна промяна! Исус би ли добавил алкохол към Своята свръхестествена напитка и би ли я направил така, че да „захапеш чашата“, като отпиеш от нея, когато законът казва:

„Не гледай виното, че е червено, че показва цвета си в чашата, че се поглъща гладко...“ (Притчи 23:31)?

Тези редове бяха написани от цар, който „веселеше плътта си с вино“ (Екlesiаст 2:3). А Христос никога, никога нямаше да даде на гостите си опияняващо ги вино.

Също и Павел знаеше закона. Той почиташе мъдростта на Соломон. Чистият сок на гроздето е добър за здравето! Той е хранителен. Но ферментиралото вино вече не е хранително, според мой приятел лекар, който е експерт в областта. Как можеше Павел да предпочете пиенето на алкохолно вино, когато законът, който той уважаваше, предупреждаваше: „не бъди между винопийци...“?

Но истинският проблем не е в това дали Новият Завет се отнася към ферментирало вино или гроздов сок. Истинският проблем е злоупотребата с него, която е широко разпространена днес. Соломон имаше три хиляди съпруги. В един момент Мойсей направи развода легален. Бог даде Своето позволение! Но Бог не дава Своето позволение, когато законите Му се изкривяват и с тях се злоупотребява. Вижте до къде са ни довели нашите компромиси. Така наречените християнски дискотеки, в които се пие бира и се танцува на християнска музика. Клатещи се, въртящи се и пиещи „християни“.

„Да не би, като се напият, да забравят закона ...“

Ние забравяме Божиите закони, самите закони, за които Исус каза, че дойде да изпълни. Сега позволяваме на свещеници лесбийки да бъдат ръкополагани в Епископалната църква. Хомосексуалистите не само показничат с греховете си, но и смело търсят признание и власт в църквата. Един милион разводи тази година. Десет милиони деца жертви на разбити домове. Голи танци в църквата. Либерални служители се подиграват на старомодните библейски сексуални стандарти. Те сега казват на децата ни: „Мастурбацията е дар от Бога за успокояване на напрежението в теб!“. И за да приключи с беззаконията, ще спомена, че някои от църковните ни агенции служат като предни линии на анти-божествени, анархисти комунисти, които се стремят да унищожат демокрацията, като използват църковните пари за мисии за включване в подривни насилствени действия.

Дали християните пият поради невежество? Никой ли не е ги предизвикал чрез Божието слово? Новоповярвалите от движението Исус пият, за да покажат, че са свободни и не са под закон ли?

Една млада дама, член на християнска комуна на любовта, ми писа наскоро: „Разбира се, всички ние пием. Исус пи, Павел пи! Библията не го забранява. Нашите лидери пият умерено. Те са добри библейски учители и пътуват, като говорят на младежки събрания.” Да, и после разбрах, че някои от тях дори пушат. Те смесват Исус с тяхната тежка рок музика, и само Бог знае докъде стига компромиса.

Изглежда си мислят, че щом добавят думата Исус към каквото и да е, тя го освещава и го превръща в нещо напълно правилно.

Вие казвате: „Не ги съди, Дейвид! Ами гредата в твоето око?” Аз не съм съдия на никого. Не съм се и поставил за говорител на някаква група. Но Павел каза: „Ние съдим вътрешните, Бог съди външните”.

Време е да се започне със съда! Време е всички пиещи християни да бъдат предизвикани! Време е Святия Дух да изложи на показ отпуснатостта и безгрижното отношение, което казва „всичко е позволено”. Ако е неправилно за моите скъпи, обърнали се към Бога алкохолици, наркомани и проститутки да пият, дори умерено, тогава е напълно погрешно за зрелите християни да пият и да им дават лош пример.

Досадно ми е и ме отегчава, когато пиещите християни ми отговарят: „О, ти си фундаменталист, държиш на закона, привърженик си на морала. Ние съвременните, освободени християни сме свободни в Христос. Ние не сме под закон. Няма да се съобразяваме с твоите критики за свободата ни”. Това оскърбява всичко в мен, което копнее за святост и угаждане на Бога. Това оскърбява всеки млад новоповярвал, когото Бог е изобличил за минали пиянски навици. И Библията казва:

„А който съблазни едно от тия малките, които вярват в Мене, за него би било по-добре да се окачеше на врата му един воденичен камък, и да потъне в морските дълбочини. Горко на света поради съблазните, защото е неизбежно да дойдат съблазните; но горко на онзи човек, чрез когото съблазънта дохожда!” (Матей 18:6-7).

Отказвам да се поддам на увеличаващия се натиск на светщината, прикрита като духовна свобода! Какво стана с нас, Божии светии – кога можем да седнем спокойно един до друг, без да порицаем бързо ерозиращия се морал в Божия дом? Вярвам в свободната благодат, но не и в безнравствеността. Вярвам във вменената праведност от Христос, чрез вяра. Но също и вярвам в Божията святост, която изисква от нас „да не докосваме това, което е нечисто”. Също вярвам, че пушещите служители не са честни с Бога. Тези „изпускащи къмба дим пророци” отказват да практикуват това, което проповядват. А пиещите служители са укор за името и силата на Бога. Не се иска голямо усилие да се изобличат тези истински служители на евангелието. Но как ние като служители и родители можем да молим децата ни да спрат наркотиците и алкохола, ако ние не изчистим живота си, и не поставим Христоводобен пример?

Понякога, само за кратък момент, си мисля: „Може би аз съм този, който греша. Вероятно тези нови християни, които се клатят, въртят, пушат и пият, и които се връщат в старите си свърталища, за да пият, да се забавляват и да свирят – вероятно те са видели нещо в Бог, което аз все още не съм. Вероятно цялата тази бърза промяна не е компромис, а знак за зрялост и растеж. Вероятно съм твърде старомоден, твърде неактуален, че да разпозная новото, което Бог върши“. Но след това започвам да сравнявам шумните, необуздани звуци от музиката им, със старите песни, като „Стария груб кръст“ и „Свят, свят, свят е“. Тогава ми се прииска да се разплача! Виждам как се връщат в пълните с дим клубове, за да забавляват пиещата тълпа под претекст, че вземат Исус с тях, и след това ги сравнявам с всичките милиони Божии хора през вековете – от мъчениците до днешните обърнали се към Бога наркомани и улични бандити, които изоставиха света и всичко, свързано с него, за да приемат укора за Христос. И започвам да плача за християните, които са направили компромиси. Знаем, че не аз греша.

Моля ви, не ми се ядосвайте! Ако сте един от сръбващите си светии, не позволявайте на раните или на гнева да ви ограбят от истината. Ако сте възмутени от това послание на прощаване с пиенето на алкохол, това е така, защото вероятно Бог вече ви е изобличил и Той сега ви чака да се наслаждавате на пълна свобода.

Молете се също Бог да вложи на сърцата на служителите от цялата страна да застанат твърдо от амвона срещу тези коварни тенденции.

Молете се за тийнейджърите ни! Натискът върху тях да пият с тълпата става все по-силен всеки ден. Те имат нужда да бъдат насърчавани да устояват и да се съпротивляват, за да не бъдат уловени в този пиянски водовъртеж.

Дори и да не се „чувствате изобличени“, въздържайте се поради простата, но значима причина да поставяте пример за младежите!

„Кому горко? Кому скръб? Кому каране? Кому оплакване? Кому удари без причина? Кому подпухнали очи? На ония, които се бавят около виното, които отиват да вкусят подправено вино. Не гледай виното, че е червено, че показва цвета си в чашата, че се поглъща гладко, защото после то хапе като змия, и жили като ехидна. Очите ти ще гледат чужди жени, и сърцето ти ще изригва развратни неща“ (Притчи 23:29-33).

Използван с разрешение на World Challenge, P. O. Box 260, Lindale, TX 75771, USA.
© 1977 World Challenge, Inc., PO Box 260, Lindale, Texas 75771
[Sipping Saints](#)